„ ձեր գալոց են. որպէս զի և յետ
„ ձերոյ վախճանին գտանիցին ա-
„ նուան ձերոյ օրհնեալ։ Այս և
„ թէ ոչ նոր ինչ յաւելջիք յառաջ-
„ նոցն վաստակս, գոնեայ աղարտողք
„ նոցին մի լինիջիք, այլ մանաւանդ
„ պահպանողք և գովիչք եւ երախ-
„ տեացն. զի զբարեաց անջինջ օրէն
„ է՝ զոր և ընդունիցի ոք՝ պահել 'ի
„ սրտի զյիշատակս։ Այս և այդմ
„ տարացոյց ձեզ կաղնիքդ հնգեքին
„ որ շուրջ պատեն զմեծաւս այսու,
„ և 'ի վերայ միոյ միոյ 'ի նոցանէ տե-
„ սանէք 'ի վերոյ քան զարմն տաշեալ
„ և զանուանս բարեացապարտ նա-
„ խահարցն իմոց դրոշմեալ յորդւոց
„ անտի շնորհակալուաց „։

Լուեաց Աբբուն, և լուութեամբ մեկնեցան ամենեքին՝ որոճալով 'ի մտի զբանս նորա. և 'ի միւսանգամ խմբել նոցա անդանօր՝ զաչս 'ի վեր առեալ ծերոյն ետես, և ոչ առանց գեղեցիկ շառագնութեան, 'ի կաղնւոջ միւմ որ 'ի մնարս իւր դրոշմեալ զիւր անուն, և պսակս ծաղկանց զոստոցն զնովաւ կախեալ. զի ինքն իսկ Աբբուն լեալ էր հեղինակ անդաստանին որ առ հովուավանօքն 'ի զբօսանս պիտոյից բնակելոցն։ Այս ընդ աչալջութիւն հովուացն ինդամտեալ օրհնեաց զնոսա և ասէ. "Երախտագիտութիւն, „ որդեակք իմ, զամենայն ինչ մեծ և „ կենդանի առնէ. և բազում այն է „ զի ազնուականութիւն շնորհակա- „ լու սրտից՝ պայծառագոյն ընծայե- „ ցուցանէ զերախտաւորին յիշատակ, „ և ոչ ինչ ընդհատ 'ի նմանէ փառս „ յանմահէն ընկալցի և գովութիւն „ 'ի մարդկանէ „։

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ

Հակակրութիւն։

ԲՆԱԿԱՆ հակակրութիւններ կան որ շատ զարմանալի են, ու պատճառները չեն գիտցուիր։ Արդիկ եղած են որ վարդի հոտէն կը մարին եղեր, թէպէտ և ուրիշ ծաղկներու հոտը կ'ախորժէին։ Աղաքապետին մէկը ձկան հաւկիթ տեսնելուն պէս՝ ձեռքը ոտքը դող կ'ելլեր կ'ըսեն։ Այնպէս կին մը կայ եղեր որ եփած խեչափար մը տեսնել չկրնար եղեր։

Այրազմոն անունով հռչակաւոր կարդացողը, որ Ռոթերտամ քաղաքը ծնած էր, այնպէս կը զզուէր ձուկէ՝ որ ձկան հոտէն ալ վրան ջերմի պէս դող կ'իյնար։ Այն բանը կը պատմեն նաև ուրիշի մը վրայ, որ ամենևին օձաձուկ չկրնար եղեր տեսնել։

Յովսէփ Աքալիձեր ոչ երբէք կաթ կերեր է։ Արտան հեղինակը հաւկիթ չկրնար եղեր ուտել. Ատանիսլաւ Լակելլոն Եղիթագաւորը՝ խնձորէն կը գանի եղեր։ Տիւշէն անունով իշխանի մը ալ խնձոր հոտուըտացընելուդ պէս՝ քթէն սաստիկ արիւն կուգայ եղեր։ Հենրիկոս Գ Պաղղիոյ թագաւորը կատու եղած բնակարանի մէջ չէր կրնար կենալ կ'ըսեն։ Ինքփրուք քաղաքը երևելի իշխանաւոր մը կայ եղեր ատենով, որ կատուի ձայնը հեռուէն ալ լսելով՝ մէկէն արիւն կուգար քթէն կ'ըսեն։—Արդուն մէկը այնչափ կը գանի եղեր ոզնիէն որ մէկ անգամ ոզնի մը տեսած ըլլալով՝ երկու տարիի չափ իրեն այնպէս կ'երևնայ եղեր թէ փորուն մէջ ոզնի կայ ու աղիքները կը կրծէ։ Ասոր նման կտրիճ մարդ մը կայ եղեր որ մուկէն սաստիկ կը վախնայ եղեր։— Խրիւսիպպոս փիլիսոփան բարեւտուքէ այնչափ կը գանի եղեր որ մէկը իրեն բարև տալուն պէս՝ կ'իյնայ կը մարի եղեր։ Աբելի ծիծաղականն աս է որ կ'ըսեն թէ Տոն Խուան Ռոլանունով սպանիացի իշխանը lana այսինքն բուրդ բառը լսելուն պէս կը մարի եղեր, թէպէտ և իր հագածն ալ բրդեղէն էր։